

ע"פ 5118/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 5118/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט י' ליבדרו) מיום 4.6.2023
בתפ"ע 8825-12-21

תאריך הישיבה: כ"ב באב התשפ"ג (9.8.2023)

בשם המבקש: עו"ד עלי אבו לבן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל, שהוטל על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט י' ליבדרו) מיום 4.6.2023 בתפ"ע 8825-12-21, עד להכרעה בערעור שהגיש.

2. המבקש, קטין בן 17.5 בעת ביצוע העבירות, הורשע על-יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק, ירי מנשק חם, איומים וחבלה במזיד ברכב,

עמוד 1

עבירות לפי סעיפים 329(א)(2), 333 בשילוב עם סעיף 335(א)(1), 144(ב) רישא, 340א(ב)(1), 192 ו-413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה. על המבקש הושתו 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; מאסר על תנאי; ופיצוי לנפגעת העבירה בסך 15,000 ₪.

3. במסגרת הליכי מעצרו נקלט המבקש במעון אחווה, מעון טיפולי בו הוא שוהה מזה למעלה משנה ומחצה. במהלך ההתדיינות בבית המשפט המחוזי הוגשו בעניינו מספר תסקירים של שירות המבחן לנוער, כשבתסקירו האחרון המליץ שירות המבחן על הרשעת המבקש, וכן על הטלת מאסר על תנאי; צו מבחן בתנאי מגורים במעון אחווה עד ליום 31.7.2024 וצו מבחן בקהילה למשך שנה נוספת; פיצוי לנפגעי העבירה; וביצוע שעות התנדבות לתועלת הציבור בהיקף גבוה, מכוח סעיף 26(6) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971. בית המשפט המחוזי לא ראה לאמץ המלצה זו במלואה, והשית על המבקש כאמור עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים.

4. בא-כוח המבקש טוען בבקשתו כי המבקש מצוי בעיצומו של הליך שיקומי ממושך, אשר ככל שייגדע בשל מאסרו, יאיין את האפשרות להציג לפני ערכאת הערעור את הישגיו של ההליך הטיפולי ויסכל את אפשרותו לטעון לענישה שיקומית כמי שביצע את העבירות בעודו קטין. מנגד, טוען בא-כוח המשיבה כי אין מדובר באחד מאותם מקרים המצדיקים סטייה מן הכלל ולפיו יש לרצות את העונש בסמוך למועד מתן גזר הדין, זאת בפרט לנוכח חומרת העבירות; החמרת הענישה בעבירות נשק; הסיכון הנשקף מן המבקש; והעדר הליך שיקומי משמעותי.

5. לאחר בחינת טענות הצדדים, סברתי כי יש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בעניינו של המבקש, ובמקביל על שמיעת הערעור בהקדם.

אבהיר כי אין חולק על חומרת העבירות שביצע המבקש, ואף מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלה - ידועה. לפיכך, לולא היה מדובר במי שביצע את העבירות בעודו קטין, התוצאה עשויה הייתה להיות שונה. עם זאת, בעת ביצוע העבירות היה המבקש קטין בן 17.5 ללא עבר פלילי; המבקש שוהה מזה למעלה משנה וחצי במעון אחווה ומצוי בעיצומו של הליך טיפולי העשוי להיגדע ככל שתידחה בקשתו, באופן העלול לסכל את ערעורו; ושהייתו של המבקש במעון מפוקח מבטיחה גם את האינטרס הציבורי בשמירה על ביטחון הציבור (ראו: ע"פ 5409/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8(21.7.2023); ע"פ 3467/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.5.2011)). בנסיבות אלה, ומבלי לנקוט עמדה לעניין סיכויי הערעור, סברתי כי יש לעכב את ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בערעור.

כל התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש בערכאה קמא, יעמדו על כנם, לרבות המשך שהייתו במעון אחווה.

הערעור ייקבע לדיון בהקדם, בכפוף לאילוצי היומן.

ניתנה היום, כ"ג באב התשפ"ג (10.8.2023).

ש ו פ ט ת

עמוד 2
